ANUL XIV — Seria II. — No. 211 4 PAGINI 3 LEI C. JOI 15 MAI 1941

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASTRA" SIBIIU

BIRO

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Direcția și Ad-ția 3.26.60 Telefoane: Secretariat . . 5.91.86 Tipografia . . . 3.26.60 | ABONAMENTE 1 an . . . . . Lei 1000 6 luni . . . . » 500 3 luni . . . . » 250

Campionatele universitare
Campionatele tineretii

Procesul de descompunere a sportului profesionist la noi, confiatit prin decadenta actuală a footballului, coincide cu o epocă nouă de îndreptări, de purificare și revalorizare a ideii de sport.

Sunt deci două elemente distincte dar sincronice, care reliefează astăzi stările de fapt din sportul românesc: de-o parte falimentul profesionismului, de alta victoria amatorismului. Nu e locul să insistăm asupra lor acum. Ne mărginim doar să le constatăm coexistența și să precizăm că nu facem parte nici dintre detractorii profesionismului, nici dintre apologeții diletantismului sportiv, altfel numit și profesionism. Anticipăm doar asupra unei reveniri ulterioare: ambele noțiuni au fost greșit înțelese și era firesc să sfârșească printr'o criză, lucru ce s'a și întâmplat..

Primăvara aceasta s'a caracterizat printr'o activitate sportivă în ritm nou, tineresc. Am fost spectatorii unor începuturi temeinice ale sportului școlar și universitar. Asemenea încercări a mai văzut și trecutul dar cu rezultate și concluzii de suprafață. Dovada e că aceste încercări n'au avut continuitate, consecința reuștei lor.

Așadar am avut un campionat școlar de rugby, un campionat universitar de volleyball și, în fine, un altul tot universitar, de atletism. Trei încercări, trei succese. Toate competițiile s'au bucurat de interesul cadrelor școlare și studențești, au înregistrat rezultate technice satisfăcătoare și au avut sprijinul activ al profesoriimei chemată a supraveghia nu numai capacitatea de asimilare de cunoștinți a elevului, ci și formarea omului din el.

Iată un bilanț mulțumitor al campionatelor tineretii. N'am mai insista asupra lui dacă voci răslețe, din fericire, n'ar fi aruncat semne de întrebare și suspiciuni pornite dintr'un spirit de critică, dacă nu bolnavă, cel puțin nedreaptă, asupra acestui gen de manifestări.

Bunăoară, cu privire la campionatele atletice universitare, cineva s'a grăbit să remarce slaba calitate a rezultatelor înregistrate, precum și desechilibrul provocat prin participarea în condițiuni egale a unor atleți consacrați alături de cei începători.

Să ne înțelegem bine: în aceste prime campionate performanța strict tehnică are vre-o importanță? Noi credem că nu. Pentrucă nici n'a făcut parte dintre obiectivele organizatorilor. N'au urmărit-o nici aceștia și nici concurenții. Ne cunoastem acum prea bine slăbiciunile încât să năzuim deodată spre realizări la care se ajunge prin muncă, continuitate și strădanie. Ne comparăm cu străinătatea? Cu manifestațiile sportive ale studențimei americane dela Chicago, Galveston, etc.? Nu e cazul! Altele sunt coordonatele sportului la străini și altele la noi. Să nu uităm că proclamarea atletismului la noi ca primă preocupare în direcția sporturilor a fost o strălucită biruință la care s'a ajuns după ani grei de înfrângeri, după experimentarea unor sisteme nenorocite de conducere oficială!

Aceasta în ceiace privește «performanța». Iar diferența de clasă manifestată între atleții consacrați și proaspeții recruți ai disciplinei sportive nu numai că era inevitabilă, dar ea este de natură a declanșa stimulentul în rândurile reinițiatilor. Suntem convinși că învățămintele acestor campionate nu vor rămâne neutilizate de viitor. Iar la campionatele din 1942 va fi mai puțin sensibilă diferența dintre «consacrați» și «dilettanți». Căci ultimul clasat în cutare probă atletică a profitat din această înfrângere și el și sportul românesc mai mult decât câștigă acesta din urmă dintr'un match divizionar de football cu 22 de oameni sleiți de puteri și suflet, obsedați de prima de joc, în atmosfera de circ roman a arenelor noastre cu bătăi, înjurături și sticle de limonată.

Sunt fapte care trebuesc privite cinstit. Atunci critica negativă nu e numai nedreaptă dar și de-adreptul periculoasă.

Mircea Pop

Amatorism sau profesionism?

Despre reorganizarea footballului românesc

Se preconizează o nouă regrupare a cluburilor într'o ligă profesionistă
Svonuri cari circulă prin reînviatele culise ale federației

Odată cu noua schimbare produsă în organizarea Sportului Românesc a început să circule svonuri prin culise — chiar cu o oarecare insistență — și despre o eventuală schimbare în viața sportivă dela noi. În speță activitatea footballistică.

In sinteză chestiunea nu este nouă pentrucă are de subiect organizarea sportului pe baze amatoare, și despre acest lucru s'a scris mult și sub vechile conduceri și până la urmă totul a rămas literă moartă.

In momnetul de față, dată fiind critica situație a footballului — și mai ales a organizațiunilor sportive — dela noi se încearcă să se reia problema și să se formuleze principii pentru a dovedi noua acțiune de reorganizare cât mai temeinică. Și pentru că această broblemă trebue discutată înainte de a o pune în practică, ne luăm obligația de a arăta în cele ce urmează și în articolele ce vor urma, câteva din punctele noastre de vedere în legătură cu această chestiune. Iată-le:

De ce se vorbește despre amatorism

Situația financiară în conjunctura actuală este pentru majoritatea cluburilor noastre deficitară.

Cauza constă desigur în politica adoptată într'un trecut apropiat de asociațiunile sportive din țara noastră. In special este vorba aci de divizionarele A și B.

Am spus că motivul trebue căutat în politica dusă de aceste nuclee sportive. Desigur că da. Pentrucă în prezent administrațiile respective nu mai pot face față cheltuelilor de regie și mai ales salariul vedetelor acaparate cu ani în urmă.

In plus azi nimeni nu mai face decât achiziții «chilipir» astfel că nici din vânzarea relievelor oricât de bune ar fi ele nu mai poate balansa bugetul clubului.

Deci în sinteză, majoritatea cluburilor găsindu-se într'o fază critică din punct de vedere financiar, iar federația nepatând să satisfacă aceste lacune o metodă de ameliorare a situației ar fi amatorismul.

La aceasta se adaugă și faptul că în ultimul timp numărul spectatorilor la football a scăzut într'un mod simțitor Cauza? Desigur că și acest motiv trebue căutat tot în reaua stare materială a grupărilor. Și iată de ce: S'a observat dela un timp că unele din divizionarele noastre nu au o formă constantă. Și altceva, ceeace e mai grav. Forma jucătorilor este în funcție de... monedă.

In legătură cu aceasta este deci și comportarea jucătorului pe teren. Nu i se plătește: ori nu joacă, ori dacă se află pe teren nu face altceva decât să figureze.

Metoda aceasta de «șantaj» fiind foarte frecventă publicul spectator a luat cunoștință de ea și a început să cam ocolească terenurile de joc, fiind aproape sigur că nu va putea urmări un spetacol de calitate.

Iată deci pentrucе activul bugetului grupărilor tinde să scadă din ce în ce din lipsă de spectatori.

In sinteză cam aceasta ar fi situația în momentul actual al cluburilor noastre cu caracter profesionist.

Să vedem acum cum ar răspun de grupările și federația de football la această chestiune.

PROFESIONISMUL SINGURA SOLUȚIE DE AJUTORARE A GRUPARILOR

S'a observat că în fiecare an de obiceiu pe la sfârșitul campionatului cluburile încep să amenințe cu retragerea din cutare divizie dacă nu i se servește prompt un «ajutor» din partea federației.

Bineînțeles că motivul invocat este acela al greutăților materiale. In acest caz desigur că singura soluție ar fi amatorismul căci în acest caz ar dispare greutățile materiale de cari se vită grupările.

Aar federația are nevoe pentru o cât mai bună organizare a acestor nuclee de fonduri. Și aici se impune următoarea chestiune: De unde să fie procurate aceste fonduri în cazul când singura subvenție nu vine decât din partea aceloraș grupări cari la un moment dat se găsesc în pană. Aceasta în cazul când statul acordă anual numai un mic fond neindestulător pentru propășirea sportului. Deci suntem puși în fața unor situații penibile diametral opuse.

Pe deoparte grupările n'au bani din cauza rețetelor slabe, pe de altă parte federația nu poate să le acorde nimic pentru efectul suferit mai sus de grupări..

Rămâne de văzut acum criteriile pe baza cărora să se organizeze amatorizarea sportului.

CRITERII DE ORGANIZARE

In cazul unei schimbări trei ar fi criterile de organizare.

Intâi să s calcătuiască o organizare cu totul nouă.

2. Să se alcătuiască un campionat bazat pe scheletul celui actual. E vorba aici de echipe și activitatea lor în general.

3 Să se organizeze un program bazat pe cel actual.

La acest program în spee ii răspunde noul program al profesionismului prin înființarea unei ligi profesioniste.

AMATORISM SAU PROFESIONISM

In cazul când s'ar introduce amatorismul atunci distrugerea profesionismului ar aduce totdeodată și o stagnare în viața footballistică a țării.

Contrar acestei stări ce s'ar produce se impune reorganizarea profesionismului care ar aduce un nou impuls, prin atragerea spectatorului la jocuri în urma unei ameliorări a sportului în chestiune.

In acest scop însă trebue o reglementare nouă în promovarea echipelorîn Liga profesionistă, care în linii generale ar cuprinde și următoarea mențiune.

CENTRELE SPORTIVE IN NOUA ORGANIZARE PROFESIONISTA

Este vorba aici de componența acestei «Ligi profesioniste» care ar salva footballul românesc pentrucă amatorismul căzut așa deodată ca din cer ar duce la distrugerea lui

Singura soluție pentru organizarea footballului pe baze amatoare fiind numai o lentă introducere a acestuia.

Dar să vedem ce s'ar putea face pentru binele acestui sport și cum s'ar putea remedia lacunele existente prin introducerea unui profesionism reglementat. Iată un punct de vedere.

In prezent avem în divizia A echipe din Brad, Reșița, Brăila (mai este și nu va mai fi) și alte centre mici din punct de vedere al numărului de spectatori la jocurile de football de pe arenele respective.

In această situație grupările bucureștene în deplasare nu fac decât deficite în timp ce cluburile provinciale la București fac în orice caz o rețetă mai mare decât acasă. Deci o lacună din punct de vedere financiar s'ar putea ameliora introducându-se un nou sistem al bamurilor și anume: grupările din provincie să fie obligate a plăti un barem dublu grupărilor bucureștene. Soluția ar fi echitabilă având în vedere rezultatul material scontat de echipele provinciale în Capitală. In cel mai rău caz echipa X ce va juca cu echipa Y din București va rămâne totuși cu câteva mii de lei în plus. In acest caz s'ar echilibra în parte veniturile grupărilor din centrele mari cari plătesc baremuri proporționale. S'ar salva astfel cel puțin dintr'un punct de vedere situația deficitară a marilor cluburi.

Dar aceasta este numai o latură a problemei ce ne-am impus s'o discutăm în cadrul profesionismului.

Rămâne ca mâine să revenim cu noi amănunte în legătură cu problema amatorismului.

Cupa Bucegilor

Note demne de remarcat pe marginea concursurilor de coborâre depe Valea Cerbului

Organizarea excelentă și temeritatea concurenților a înregistrat un mare succes

A cincea ediție a Cupei Bucegilor disputată în ziua de 11 Mai, pe Valea Cerbului, cu toată vremea neprielnică, într'o anumită direcție, a înregistrat un desăvârșit succes, atât din punct de vedere tehnic cât și moral.

Condițiunea cea mai importantă pentru buna desfășurare a Cupei Bucegilor, „*Zăpada*" nu a lipsit.

Din contră, la Omul și pe Valea Cerbului o ninsoare abundentă, cu viscol puternic, a făcut posibilă ca în mijlocul verei o cursă de ski să se poată ține în condițiuni tehnice desăvârșite.

Și ceeace este foarte interesant și îmbucurător este faptul că rezultatele tehnice au fost deasupra oricărei așteptări, timpurile înregistrate fiind cu mult superioare celor de anul trecut.

Din păcate s'a resimțit lipsa unui număr mai mare de concurenți.

Din motive pe care un adevărat sportiv nu le poate concepe și invoca nu s'au prezentat la startul cursei de pe Valea Cerbului, echipele Asociației Sportive a Municipiului Brașov; K. S. V. și D. S. C. B. — dar dacă au lipsit pierderea a fost numai pentru cei ce nu au înțeles să acorde o atenție mai mare desvoltărei skiului românesc, — căci împotriva voinței lor, și a ori cărei încercări de sabotare, — linia trasată de tinerii și temerarii snoștri românași va face că peste puțină vreme, acest sport care până acum mulți îl considerau un sport minor, să-și afirme întâietatea și și importanța sa de *sport național și în slujba națiunei*.

Cum s'a desfășurat cursa

Proectată a se alerga în ziua de 10 Mai, din cauza viscolului puternic care de 7 zile nu a încetat să bată la Omul și pe Valea Cerbului, — din lipsă de vizibilitate, cursa a fost amânată pentru ziua de 11 Mai.

Față de voința nestrămutată a concurenților și a oficialilor cari au regizat în mod impecabil această grea competiție.

Forțele nestăpânite până atunci ale naturei, de data aceasta au putut fi stăvilite și profitând de un moment de liniște și încetare a viscolului.

Se procedează la darea plecărei

Echipa I. A. R. câștigătorii cupei Bucegilor și a O. N. T. Cojocaru încadrat de Ciocoiu și Mândru, clasați în primele trei locuri

în cursa doamnelor, care pornesc la ora 9.30, iar la ora 11,10 s'a dat plecarea cursei vijelioase a celor mai buni skiori români.

Traseul și zăpadă

Pentru ca cititorii noștri, să-și poată face o ideie precisă, asupra felului cum se poate desfășura o cursă de coborire pe Valea Cerbului, — trebue menționat că plecarea s'a dat dela Vârful Omul ce se înalță la 2500 m. in Bucegi, iar startul a fost tocmai la 1400 m. altitudine în punctul culminant denumit Valea Priponului.

Cei 1.100 metri diferență de nivel, pe care i-au scoborît toți concurenții cu atâta temeritate, a însemnat o performanță excepțională, cu atât mai mult cu cât în ultima treime a cursei, zăpada din cauza căldurei și a ploii se prezenta în stare proastă.

Cursa doamnelor

In proba de coborire pentru doamne s'au remarcat surorile Consuela și Ivonne Assan, care grație antrenamentului, curajului și impetuozității au reușit să coboare Valea Cerbului într'un stil impresinanot.

Deasemeni Nadejda Gaiser care deși s'a prezentat neantrenată și în urma unui accident suferit în Făgăraș, a făcut o cursă frumoasă, și dacă ar fi avut mai mult noroc, de a nu fi căzut la numai 10 metri de start, și impresiunea de a-și fi fracturat brațul s'ar fi clasat în primele locuri.

(Continuare în pag. 3-a)

CARNET

CUPA BUCEGILOR a fost organizată anul acesta de către Ski-Club București cu sprijinul efectiv al federației de specialitate. Concurenții la număr au fost cam «foi cinci». Marile cluburi germane de ski cași cele românești din Brașov (cu excepția I. A. R.-ului) s'au abținut.

Neparticiparea acestor grupări n'a fost după cum se poate bănui fără motiv.

Rugăm oficialitatea de-a expune aceste motive.

Altfel, cu regret, vom fi siliți să le spunem noi!

PRIETENUL NOSTRU, d. N. Dutescu, președintele federației de basket ne-a trimis un comunicat din care rezultă că membrii comitetului federal, pe viitor, vor participa în calitate de observatori la matchuri, decizând în ultimă instanță asupra neînțelegerilor depe teren.

Ne permitem o întrebare indiscretă: ...chiar când arbitrează d. președinte al federației?...

Intrebare cu atât mai indiscretă cu cât nu noi am fost aceia cari am scris nu de mult că d-sa a arbitrat slăbuț nu știm ce joc oficial.

Ce să-i faci coane Nicule!

Așa «e gazetarii»: indiscreți.

SPORTUL STUDENTESC a cucerit la rugby titlul național la rugby atât la prima cât și la a doua categorie.

Noi îi felicităm mai ales pentru frumoasa comportare a echipei de juniori dela categoria II-a și prin urmare pentru judicioasa politică de formare a elementelor destinate a intra într'o zi în prima categorie.

Opera Sportului Studențesc e o lecție bine servită grupărilor care activează în categoria secundă cu jucători bătrâni, rataji și întru nimic utili sportului.

Ce zic «oașcele bătrâne» ale Viforului?

VOLLEY-BALLUL
cu o mică dar necesară sforțare poate ajunge la valoarea de acum câțiva ani
în două etape și deci opt matchuri, nici o partidă nu a prezentat adversarii în formații complete

Cele două ramuri ale volleb-ballului diferențiate după sex (tare sau slab), ne-au prilejuit de doi-trei ani numai ocazii de a constata că trec printr'o marcantă criză. Să ne ocupăm astăzi de volley-ballul masculin care în ciuda unei răspândiri destul de mari ,ne-a oglindit valoarea lui actuală exactă numai în cele două etape disputate în cadrul campionatului regional.

Până acum în niște competiții ce erau departe de a satisface cerințele lui, el a părut ca neinteresant, ca incapabil de a furniza un spectacol bun și aceasta nu din cauza jocului ci a celor care îl practicau și care se fereau de un antrenament, se fereau de a depune prea multă muncă într'un match.

Pe scurt se rezuma totul la o distracție.

Partea curioasă este însă alta, că distracția nu era totală. Din două echipe ce aduceau pe teren câteodată chiar 12 jucători, se distrau treipatru, ceilalți, împreună cu spectatorii, asistau făcând haz, dar de cele mai multe ori suferind

Volley - ballul nu este într'o epocă de decadență, ci trece doar printr'o criză

Toate acestea ne-au pus în situația de a ne întreba: Este volly-ballul în decadență? Și atunci care este cauza sau cauzele?

Primele etape de campionat ne-au răspuns la aceste două întrebări.

Care credeși că este adevărul?

Avem impresia că altul decât bănuiți d-voastră fiindcă în realitate este vorba de o interpretare.

Volley-ballul nu este într'o decadență acută așa cum mulți s'au grăbit să afirme, regretând faptul. Nu este lipsit măcar de jucători buni care să ne determine să trezim reminiscențe cu nume dinspărute, nume care nu totdeauna erau românești.

Nu est lipsit nici măcar de echipe de forțe apropiate care să întrețină rivalitatea atât de necesară spectacolului, pentru noi cei după margine, sau poftei de pregătire și comportare pentru jucători.

Volely-ballul trece printr'o criză care nu ține prea de curând și care ne amenință cu prelungirea.

Criza se datorește unor stări de lucruri mai vechi dar care au pesistat.

Care sunt acestea? Dacă stăm să ne gândim mai mult vom vedea că sunt multe dar până la urmă ele se strâng într'un mănunchiu care poate purta următoarea explicație: *A lipsit stimulentul și de aci s'au născut toate.*

Volley-ballul este un joc public extrem de pretențios, deși prin însăși felul lui este simplu în sensul

(Continuare în pag. III-a)